

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/822/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314221354
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2314221354.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľky: Mgr. X. V. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom: P. A. XX, Q., proti odporcovi: Ing. M. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. A. XX, XXX XX Q., zastúpený: Advokátska kancelária MAJLING & NINČÁK, s.r.o. o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu, proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 5C/334/2014-17 zo dňa 9. septembra 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa sa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť dočasne platiť navrhovateľke výživné 60,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred počnúc právoplatnosťou uznesenia. Navrhovateľke uložil povinnosť v lehote do 30 dní od doručenia uznesenia podať návrh vo veci samej. Vo zvyšnej časti súd návrh o nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Súd uznesenie po právnej stránke odôvodnil ust. § 74 ods. 1, § 75 ods. 2, 6, 9, § 76 ods. 1 písm. a), ods. 3, § 79 ods. 1, 2 O.s.p., skutkovo tým, že navrhovateľka sa návrhom na nariadenie predbežného opatrenia domáhala výživného na manželku vo výške 350,- eur. Svoj návrh odôvodnila tým, že s odporcom uzatvorila manželstvo dňa 03.03.2006, z ktorého pochádza mal. syn C. V., nar. XX.XX.XXXX. Manželstvo účastníkov je trvalo a vážne rozvrátené a spolužitie bolo tak neznesiteľné, že navrhovateľka bola nútená dňa 03.12.2013 opustiť spoločnú domácnosť a odsťahovala sa do podnájmu, avšak nakoľko jej pracovný pomer bol ukončený k 04.08.2014 a od 05.08.2014 je vedená ako uchádzačka o zamestnanie, bola nútená vrátiť sa do manželského bytu v Q.. Manžel jej odobral všetky finančné prostriedky (úspory) a znemožnil jej prístup k účtu. Odvtedy ako sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti jej odporca prispel na výživu syna od decembra 2013 do júna 2014 sumou 100,- eur mesačne. Od augusta 2014 je nezamestnaná, vedená na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta a žije len s podporou svojej rodiny. Odporca je zamestnaný na A. J. X. K.. Príjem podľa jej vedomostí má vo výške 1.000,- eur. Keďže odporca je profesionálny športovec, má príjmy z výhier v športových súťažiach a sponzorské, ktorého výšku nevie uviesť. Pre ozrejmenie naliehavosti potreby dočasnej úpravy pomerov uviedla, že nemá žiadny pravidelný príjem a nie je schopná momentálne sa živiť. Dlhodobu sa pokúša nájsť si zamestnanie, avšak bezúspešne. Poukázala na to, že manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť a rozsah vzájomnej vyživovacej povinnosti je určený tak, aby životná úroveň oboch manželov bola rovnaká. Navrhovateľka vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia osvedčila potrebnosť dočasnej úpravy právnych vzťahov medzi účastníkmi formou nariadenia predbežného opatrenia nie však v rozsahu, v akom žiadala nariadiť predbežné opatrenie. Z pripojeného spisového materiálu súdu sp. zn. 12P 309/2013 súd zistil, že navrhovateľka podala návrh o rozvod manželstva, dňa 17.12.2013. Účastníci konania sú manželia, z ktorého vzťahu pochádza mal. syn C., nar. XX.XX.XXXX. Podľa vyjadrenia odporcu v danom konaní prispel navrhovateľke na kúpu nábytku do nového domu sumu 223,- eur, na kúpu televízora sumou 310,- eur, na syna pravidelne prispieva sumou po 100,- eur mesačne, zakúpil mu veci v hodnote 230,- eur a tiež hradí poisťku synovi 287,52 eur ročne a skladné jeho pupočníkovej krvi vo výške 20,64 eur. Jeho príjem je 950,- eur mesačne. Okresný súd Galanta uznesením č. k. 16P 198/2014 - 9 zo dňa 12.08.2014 súd uložil otcovi povinnosť dočasne

prispievať na výživu mal. C. V. sumu 100,- eur mesačne. Navrhovateľka je toho času nezamestnaná, evidovaná na Úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie od 05.08.2014. Podľa jej tvrdenia (ktorú skutočnosť neosvedčila) nepoberá žiadne dávky v nezamestnanosti, pričom predbežným opatrením možno určiť výživné pre oprávnenú osobu iba v nevyhnutnej miere. Zo spisu nie je súdu známe, akú životnú úroveň má odporca, i keď uviedol výšku svojho príjmu v konaní o rozvod manželstva, súdu nie sú známe jeho náklady, ktoré musí mesačne vynakladať na svoje životné potreby a nie sú súdu známe ani jeho majetkové pomery. Obdobne to platí i u navrhovateľky. Z uvedeného potom má súd za to, že podrobné dokazovanie ohľadne príjmov a výdavkov účastníkov konania a ich majetkových pomerov presahuje rámec inštitútu predbežného opatrenia a bude predmetom dokazovania vo veci samej. Súd je preto toho názoru, že výška výživného v sume 60,- eur, ktorú súd určil formou predbežného opatrenia je postačujúca s ohľadom na doposiaľ zistené skutočnosti, keď účelom predbežného opatrenia je poskytnúť predbežnú ochranu tam, kde existuje preukázané nebezpečenstvo hrozacej ujmy a dôvodná obava, že by právo, alebo jeho výkon bol zmarený a za takého predpokladu uložil povinnosť odporcovi platiť výživné v nevyhnutnej miere. Súd zároveň zaviazal navrhovateľku, aby v lehote uvedenej vo výroku tohto uznesenia podala žalobu vo veci samej, nakoľko z obsahu podania navrhovateľky nevyplýva, žeby sa domáhala rozhodnutia o výživnom na manželku vo veci samej. O trovách konania predbežného opatrenia súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p., kde ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Nakoľko v prevažnej miere mal úspech odporca, avšak nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli, súd o nich rozhodol, tak ako vo výroku tohto rozhodnutia.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal odporca prostredníctvom právneho zástupcu podľa § 205 ods. 2 písm. a), c), d) a f) O.s.p. Odvolanie odôvodnil tým, že skutkový stav, že navrhovateľka je od 4.8.2014 vedená na Úrade práce v Galante ako nezamestnaná sa síce zakladá na pravde, avšak v návrhu na vydanie predbežného opatrenia navrhovateľka opomenula uviesť dôležitý fakt a to, že pracovný pomer bol ukončený zo strany navrhovateľky. To, že navrhovateľka nemá žiadny pravidelný príjem, pričom nepoberá ani dávku v nezamestnanosti tak predstavuje stav, ktorý si svojím rozhodnutím o ukončení pracovného pomeru zvolila slobodnou vôľou o následkoch a ekonomickom dopade svojho rozhodnutia vedieť mala a mohla. Navrhovateľka dosiahla vysokoškolské vzdelanie 2. stupňa, magisterský titul v odbore sociálna práca. Dosiahnuté vzdelanie jej tak dáva výborné predpoklady pre uplatnenie sa na trhu práce a získania pravidelného príjmu. Navrhovateľka býva v trnavskom kraji, ktorý má druhú najnižšiu nezamestnanosť v rámci Slovenskej republiky. Tento fakt potvrdzuje výhodnú pozíciu navrhovateľky na trhu práce aj s ohľadom na jej dosiahnuté vysokoškolské vzdelanie. Navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť dňa 3.12.2013, spolu s maloletým synom sa odsťahovali do A.. Odporca ako manžel a otec maloletého syna prispel na kúpu nového nábytku a televízora do nového bytu sumou 553,- eur. Konanie odporcu tak jasne preukazuje záujem manžela a otca maloletého o pomoc navrhovateľke a snahu o finančné preklenutie nákladov manželky súvisiacich s presťahovaním a zariadením nového bývania. Vzhľadom k vzťahu otca k citovej naviazanosti na maloletého syna bol pre odporcu nevyhnutný kontakt a čas strávený s maloletým synom. Prepravou odporcu a maloletého syna do miesta prechodného bydliska navrhovateľky vznikali odporcovi značné náklady na cestovanie, ktoré si hradil sám. Odporca okrem uvedených nákladov pravidelne prispieva na syna sumou 100,- eur mesačne a taktiež hradí aj ďalšie náklady spojené s odievaním, materiálnym zabezpečením a poistením maloletého syna, čím znižuje náklady matke navrhovateľke. Navrhovateľka po svojom návrate z prechodného bydliska v A. býva a žije v spoločnom byte, ktorý tvoril spoločnú domácnosť navrhovateľky a odporcu. Odporca tento byt opustil, no napriek tomu hradí všetky náklady spojené s prevádzkou bytu. Poskytnutie bývania bez úhrady nákladov je zo strany odporcu ďalším spôsobom plnenia výživného voči manželke a svojou hodnotou výrazne prevyšuje sumu 60,- eur. Svojím konaním tak opäť prejavil snahu o riešenie finančnej stability manželky a maloletého syna, nakoľko navrhovateľke v súvislosti s bývaním nevznikajú žiadne náklady. Na základe najnovšieho skutkového stavu v prebiehajúcom konaní o rozvod manželstva navrhovateľa a odporcu vedenom na Okresnom súde Galanta, sp. zn. 12 P/309/2013, navrhovateľka vzala svoj návrh na rozvod späť. Týmto preukázala záujem a vôľu zotrvať v manželstve a teda i s ohľadom na uvedené zabezpečenie bývania zo strany odporcu i jeho ďalších výdavkov, odporca považuje uloženie vyživovacej povinnosti manžela súdom za irelevantné. Dôvod uznesenia Okresného súdu Galanta, ktorým odporcovi uložil povinnosť dočasne prispievať navrhovateľke na výživu sumou 60,- eur mesačne je neopodstatnený, nakoľko súčasný stav navrhovateľky ako nezamestnanej je spôsobený jej vôľou a slobodným rozhodnutím. Odporca kúpou vybavenia bytu navrhovateľku finančne podporil a prejavil snahu pomôcť udržať štandard životnej po jej opustení spoločnej domácnosti. Okrem spomenutých nákladov odporca znášal aj ďalšie pravidelné

náklady súvisiace s prepravou medzi jeho trvalým bydliskom a prechodným bydliskom navrhovateľky, za účelom kontaktu trávenia času s maloletým synom (Q. - A.). Po citácií § 75 ods. 2 Zákona o rodine odporca navrhol, aby odvolací súd s prihliadnutím na vyššie uvedenú argumentáciu uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia v plnom rozsahu zamietne.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporcu nevyjadrila.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), potom čo zistil, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou (§ 201 a § 204 O.s.p.), prejednal vec obsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 76 ods. 1 písm. a) O. s. p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby platil výživné v nevyhnutnej miere.

Predbežné opatrenie slúži k dočasnému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv účastníkov a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia, a to buď potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo existencia reálnej obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že predbežným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch účastníkov, ani že v dôsledku predbežného opatrenia nevznikne neprimeraná ujma účastníkovi, teda že ujma povinného nesmie byť neprimeraná výhode, ktorú nariadením predbežného opatrenia získa druhá strana. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda musia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti, potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

Z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia navrhovateľky vyplýva, že sa domáha výživného na manželku, pretože je bez príjmu, je vedená na úrade práce ako nezamestnaná. Manželstvo účastníkov uzavreté 3.3.2006 trvá.

Pri nariadení predbežného opatrenia platiť výživné je dôležité to, že sa uplatňuje nárok na výživné, ktorého právny dôvod spočíva v ustanoveniach zákona o rodine. To znamená, že výživné poskytované na inom, než zákonom podklade nemožno chrániť predbežným opatrením. Pri nariadení výživného na manželku je potrebné osvedčiť, že oprávnený manžel je bez príjmu, manželstvo trvá a je v možnostiach a schopnostiach povinného manžela platiť výživné. Výživné sa predbežným opatrením priznáva zásadne v nevyhnutnej miere. Ak oprávnený účastník osvedčí uvedené predpoklady na nariadenie predbežného opatrenia, preukáže, že existuje naliehavá potreba dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi (cit. § 74 ods. 1 O.s.p.).

V danej veci navrhovateľka osvedčila naliehavú potrebu dočasnej úpravy medzi účastníkmi (manželmi). Medzi účastníkmi nebolo sporným, že manželstvo trvá. Nárok navrhovateľky na učenie výživného na manželku vyplýva z § 71 Zákona o rodine, má teda právny základ v právnom poriadku. Navrhovateľka osvedčila, že je nezamestnaná, bez príjmu. Jej tvrdenie vyplýva aj z odvolania odporcu, ktorý potvrdil, že navrhovateľka je bez práce a nemá žiaden príjem (dôvody, pre ktoré je tomu tak, sú v tomto štádiu konania po právnej stránke bezvýznamné). Rovnako bolo osvedčené, že odporca je zamestnaný, má pravidelný príjem vo výške 950,- eur je teda v jeho možnostiach a schopnostiach platiť výživné na manželku v sume 60,- eur mesačne. Súd prvého stupňa postupoval správne, keď priznal navrhovateľke výživné v nevyhnutnej miere, postačujúce na zabezpečenie nevyhnutných životných potrieb. Odporca v odvolaní poukazuje na to, že platí výdavky spojené s bývaním navrhovateľky a prispel na zariadenie

bytu, v ktorom navrhovateľka so synom býva, nepoukázal však na skutočnosť, že by navrhovateľke poskytoval finančné prostriedky na najzákladnejšie potreby ako je napr. strava, hyg. potreby a pod., či už sprístupnením úspor, alebo v hotovosti zo mzdy. Je preto potrebné, aby odporca poskytoval navrhovateľke výživné v určenej výške, na zabezpečenie jej nevyhnutných životných potrieb.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že rozsah výživného v predbežnom opatrení sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí, okrem prípadu, ak nevyhnutná miera je súčasne aj limitom schopností a možností povinného manžela. Výrok predbežného opatrenia nepredurčuje obsah meritórneho rozhodnutia. Výživné v nevyhnutnej miere je určené len na uspokojenie základných osobných (životných) potrieb oprávneného a nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť aj vyššie dávky výživného tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Takáto úprava výživného je možná len po vykonanom dokazovaní, vo veci samej, v konaní o výživné na manžela.

V ostatnom odvolací súd poukazuje na vecne správne uznesenie súdu prvého stupňa v odôvodnení s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p., pretože dôvody súdu prvého stupňa uvedené v rozhodnutí považuje odvolací súd za správne.

Vecne správne rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo preto podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdené.

Toto uznesenie bolo prijaté v odvolacom senáte počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.